

การพัฒนาาระบบบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย
Development of Sepak Takraw Sports Management System For private
universities in Thailand

อำนวยการวิจัย จันทมนตรี*
(Umnouy Janthamontree)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อ (1) ศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย และ (2) ประเมินคุณภาพระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชน ในประเทศไทย รูปแบบการศึกษาค้นคว้า ใช้การวิจัยและพัฒนา ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครูกีฬา และครูสามัญ ในมหาวิทยาลัยเอกชน 9 แห่ง จำนวน 320 คน การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน 9 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. การพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณาในรายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การพัฒนากลยุทธ์ด้านวิสัยทัศน์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การบริหารเชิงกลยุทธ์ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การวางแผนกลยุทธ์ ตามลำดับ และการกำหนดกลยุทธ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อ คือ การรวบรวมบุคลากร วัสดุ เทคโนโลยี และแหล่งการเงินที่ต้องใช้เพื่อให้องค์กรกีฬาบรรลุเป้าหมายได้ ผู้บริหารอาจเป็นในรูปของบุคคล หรือคณะกรรมการมีหน้าที่รวบรวมทรัพยากร บุคลากร เงิน และเครื่องมือที่จะใช้ในการทำงานและทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

คำสำคัญ : การพัฒนาระบบบริหาร การกีฬาเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยเอกชน

* นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 10170.

Doctor of Education degree Education Administration Bangkok Thonburi University 10170

ดุษฎีนิพนธ์ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิดา หอวัฒนกุล

Corresponding author: UmnouyJ @gmail.com

ABSTRACT

The objective of this research were to (1) study and develop the Sepak Takraw sports management system of private universities in Thailand and (2) evaluate the quality of Sepak Takraw sports management system of private universities in Thailand. Research study model use research and development along with in-depth interviews and focus group discussions. The sample group was administrators, sports teachers and general teachers in 9 private universities, totaling 320 people. Interviews and fucus group, The key informants were 9 private university administrators.

The research found that

1. The development of Sepak Takraw sports management system of private universities in Thailand In the overall picture, it is at a high level. And when considering each aspect, it was found that the development of Sepak Takraw sports management system of private universities in Thailand In every level By sorting the average from descending as follows The development of vision strategies has the highest meanings, followed by strategic management. Individual considerations sequential strategic planning and strategy determination are the least average.

2. Sepak Takraw Sports Management System is the gathering of personnel, materials, technology and financial resources needed. Used to enable sports organizations to achieve their goals. Executives may be in the form of individuals. Or the committee is responsible for collecting the resources, personnel, money and tools that will be used to work and achieve goals.

Keyword: Administrative practice; fire safety; residential high-rise buildings.

Article history:

Received 18 April 2019

Revised 20 July 2019

Accepted 23 July 2019

SIMILARITY INDEX = 0.00 %

1. บทนำ

ด้วยบริบทของสังคมไทยนั้นการศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและพัฒนาคนในการทำงาน หนึ่งในนั้นก็มีวิชาเซปักตะกร้อที่เป็นวิชาหนึ่งในการเรียนพลศึกษา ตั้งแต่ในโรงเรียนจนถึงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งผลิตคนและพัฒนาคนให้มีความรู้ทางด้านทักษะสมรรถภาพ จิตใจ สังคม และอารมณ์ ให้มีมาตรฐานเดียวกัน ในกาพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยให้สูงขึ้นซึ่งเซปักตะกร้อนั้นตามประวัติศาสตร์มีมาแต่โบราณและได้รับการพัฒนาจากการเล่นของประเทศต่าง ๆ ในทวีป เอเชีย แถบ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้คิดค้น ดัดแปลงวิธีการเล่น จนมาเป็นกีฬาเซปักตะกร้อทำให้การแข่งขันภายในประเทศและนอกประเทศเกิดขึ้น ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการจัดการจัดการแข่งขัน การบริหารทีมในการแข่งขัน การพัฒนาผู้ฝึกสอนในประเทศและต่างประเทศจัดให้มีการอบรมผู้ฝึกสอนขึ้นของสถาบันต่าง ๆ และพัฒนากฎกติกาเซปักตะกร้อ มีการอบรมผู้ตัดสิน ดังนั้นการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อจึงจัดให้มีในโรงเรียนต่าง ๆ และโรงเรียนกีฬา ทำให้มีการบริหารจัดการของแต่ละสถานศึกษามารับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเซปักตะกร้อ เข้ามาเรียนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน โดยให้เรียนฟรีตลอดจนจบหลักสูตร ซึ่งกีฬาเซปักตะกร้อเป็นวิชาหนึ่งของหมวดพลศึกษา เป็นการส่งเสริมให้นักกีฬาเกิดทักษะด้านกีฬาเซปักตะกร้อ (เกียรติวัฒน์ วัชฎากาญจน 2560)

ทักษะในกีฬาเซปักตะกร้อมีดังนี้ มีทักษะ การโยน การเสิร์ฟ การเปิดลูก การชงลูก การฟาดลูกและการบล็อกลูกต่อด้วยการรับลูก พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมสมรรถภาพของร่างกาย (วิทเวช วงศ์เพม 2556) ได้กล่าวว่า สมรรถภาพมีทั้งความแข็งแรง นอกนั้นการควบคุมอารมณ์ได้ในขณะแข่ง ก่อนการแข่งขันและหลังการแข่งขัน จนในที่สุดการอยู่ร่วมได้ในสังคมจะปรับตัวได้ง่าย ในการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยกรณีกีฬาเซปักตะกร้อที่มีความสลับซับซ้อน สำหรับนักศึกษาซึ่งเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อในมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาของการบริหารระบบกีฬาเซปักตะกร้อและจัดระบบการพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย
2. เพื่อประเมินคุณภาพระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชน ในประเทศไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อ สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยโดยมุ่งศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวทางการจัดการศึกษาอุดมศึกษา

ลักษณะของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการศึกษาในระบบ โรงเรียน (Formal Education) ซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัด การศึกษาในระบบโรงเรียนในระดับอุดมศึกษา เช่น กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยในระดับการศึกษานั้นมี หมวดพลศึกษาและมีกีฬาหลายชนิดซึ่งมีกีฬา เซปักตะกร้ออยู่ด้วย ในระดับมหาวิทยาลัยเอกชน เปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเซปักตะกร้อ เข้าเรียนได้ทั้งระดับชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามความสามารถของแต่ละคน มีผลในการดำเนินการและมีสถานศึกษาในสังกัดทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นสถานศึกษาของรัฐและเอกชน โดยได้เปิดสอนหลักสูตรระดับ อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ซึ่งมีระบบจัดการเรียนการสอนที่แน่นอน ซึ่งผู้เรียนจะเข้าเรียนนั้น ต้องใช้ความสามารถพิเศษด้านกีฬาเซปัก ตะกร้อเพื่อรับทุนของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งประเทศไทยเรียนฟรีของตัวเองโดยมีการสอบเข้าด้านกีฬา การ เสริมสร้างประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมระดับภูมิภาค (เกียรติวัฒน์ วิชาภากาญจน์ 2560)

2.2. หลักปรัชญาของการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นแบบจำลองจิตวิทยาที่อธิบายตอบสนอง ของมนุษย์ด้วยแนวคิดที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเกิดขึ้นได้หลายประการ คือ การเรียนความเจตนา การวาง เงื่อนไข การเลียนแบบและการกำหนดเนื้อหาประสบการณ์สำเร็จรูปและอัตโนมัติ หรือสภาพนิยมเป็นกลุ่ม ปรัชญาว่าด้วยโลกแห่งการดำรงชีวิต ตามความสนใจและแนวทางของแต่ละคนเพื่อความอยู่ได้ในสังคมจริย ศาสตร์

สนธยา สีละมาต (2547: 174-178) ได้กล่าวว่า วิทยาการสอน หมายถึง การสอน และวิทยาสอน กีฬา ก็จะเป็นศึกษาถึงวิทยาศาสตร์และศิลปะของการสอนทักษะกีฬา ซึ่งไม่ใช่ทักษะใดทักษะหนึ่ง ที่ เฉพาะเจาะจง เช่น การทุ่ม ฟุ่ง ขว้าง

2.3. หลักทางด้านวิทยาการจัดการฝึกซ้อมกีฬาเซปักตะกร้อ

รัชณี ขวัญบุญจัน และศิลปชัย สุวรรณธาดา (2558) ได้รวบรวมหลักโภชนาการสำหรับนักกีฬาเซปัก ตะกร้อ โดยผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ โค้ชเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลการกินอยู่นอกเหนือจากการฝึกซ้อมตาม กลวิธี และกลยุทธ์ทางกีฬา การปล่อยให้ให้นักกีฬา กินอาหาร ได้ตามสบายตามความชอบโดยไม่คำนึงถึงคุณค่า ทางอาหารและสภาพร่างกายอาจมีผลเสียและไม่ช่วยให้นักกีฬาพัฒนาร่างกายและการเล่นให้เต็มศักยภาพได้ การให้คำแนะนำที่เกี่ยวกับโภชนาการจึงควรเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจึงต้องฉวยโอกาสนี้ ให้นักกีฬา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับโภชนาการและการกินอาหารที่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองและชนิดกีฬาที่เล่น

2.4. การบริหารการจัดการของผู้ฝึกสอนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

ผู้ฝึกสอนควรมีทักษะความรู้ที่เกี่ยวข้องไว้กับตัวอยู่ตลอดเวลา คือ

1. มีทักษะเฉพาะกีฬาเซปักตะกร้อ คือ การโยน การเสิร์ฟ การเปิดลูก การชงลูก การฟาดลูก การบล็อลูก และการสกัดกั้นลูก ต้องมีความสนใจและมีความชอบในกีฬานั้น ๆ พอสมควร สามารถสาธิตทักษะพื้นฐาน และทักษะขั้นสูงแก่นักกีฬาได้ดีและสิ่งที่จะเสริมบุคลิกแก่ผู้ฝึกสอนที่ดี (กมล ตันกิมหงษ์ 2552)

2. มีทักษะทางด้านความคิด คือ มีลักษณะหลายๆ อย่างในตัวผู้ฝึกสอนเพื่อประกอบกันขึ้นเป็นแนวทางของการจัดสร้างทีมกีฬาประกอบเป็นผู้นำการวางแผนซ้อมและวางแผนในการแข่งขัน การวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้องอธิบายต้องสื่อสารที่ดีจัดลำดับการสอน จากการอธิบาย สาธิต การปฏิบัติ สรุป ประเมินผล ต้องนำไปฝึกตามขั้นตอน ฝึกจากเบาไปหนัก จากช้าไปเร็ว จากยากไปง่าย จากต่ำไปสูง การตัดสินใจ ความมุ่งมั่นในหาการนำทีมไปสู่ความสำเร็จ (เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์ 2560)

3. มีทักษะในเชิงบริหาร คือ คือมีความเป็นครูที่ดี เป็นผู้จัดการในทีมทั้งการฝึกซ้อมและการอยู่ร่วมกัน เป็นทีมให้เกิดความสุข มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จัดโปรแกรมความรู้ให้แก่ทีม เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการและการพักผ่อน และวิทยาการสมัยใหม่ที่เกี่ยวข้อง

4. มีทักษะในเชิงมนุษยสัมพันธ์ คือ รู้จักคนคุ้นเคยกับบุคคลทุกวงการ มีบุคลิกภาพที่ดี พูดจาสุภาพ มีความเชื่อสูง ยอมรับและฟังความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถทำงานกับคนอื่นได้ เป็นต้น

2.5 การบริหารจัดการของผู้ฝึกสอนในฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ

การฝึกซ้อมหรือการออกกำลังกายของผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องกระตุ้นให้นักกีฬาออกแรงเคลื่อนไหวมากเกินไปกว่าที่เคยปฏิบัติในกิจวัตรประจำวันเพราะเหตุว่าร่างกายจะเกิดการพัฒนาหรือ เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าขึ้นต่อเมื่อมีการเพิ่มความหนักหรือภาระงานในการฝึกมากขึ้นกว่าปกติ (Increased Loading) อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและเป็นระบบ เพื่อกระตุ้นและกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนา ด้วยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำไปสู่ความก้าวหน้าในการฝึกซ้อม (National Association for Sport and Physical Education. 2011)

ในการแข่งขันกีฬายุคปัจจุบัน ไม่มีนักกีฬาคอนไดหรือทีมกีฬาใด ที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดในการแข่งขันได้ด้วยการอาศัยเพียงการฝึกซ้อม ทางด้านทักษะ หรือ เทคนิคของกีฬาประเภทนั้นเพียงอย่างเดียว ผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬาจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพัฒนาความสามารถทางกีฬาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพในการเคลื่อนไหวและเทคนิคทักษะกีฬา ตลอดจนการควบคุมรักษาระดับความสามารถสูงสุดของร่างกายให้คงไว้ตลอดการแข่งขัน ซึ่งมีปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 3 ด้านด้วยกัน คือ ได้แก่ (1) ทักษะเฉพาะเทคนิคกีฬาแต่ละประเภท (Skill and Technique) (2) สมรรถภาพทางกายทั่วไป และสมรรถภาพเฉพาะประเภทกีฬา (Physical Fitness) และ(3) สมรรถภาพทางด้านจิตใจ (Mental Fitness) (รังสฤษฎ์ บุญชะลอ 2556)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ เทคนิคการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) โดยมีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยหลักเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยเป็นการศึกษาที่มุ่งประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

กรณีศึกษาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อ โดยใช้แบบสอบถาม จาก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูกีฬา และครูสามัญ จำนวน 320 คน และการสัมภาษณ์ ร่วมกับการสนทนากลุ่มย่อย กับผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน 9 ท่าน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร และการวิจัยเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลยึดหลักตรรกะเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดความสอดคล้องกันของ เนื้อหาโดยอาศัยกรอบการศึกษาเป็นแนวทางและพรรณนาให้ได้ข้อสรุปเพื่อตอบคำถามของการศึกษารั้งนี้

4. ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่องการพัฒนาระบบบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อ สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหาร ครู กีฬา และ ครูสามัญ กับระบบการบริหารโครงการเซปักตะกร้อ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า

1. สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.60 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.70 ตำแหน่งปัจจุบัน ได้แก่ ครูสามัญ คิดเป็นร้อยละ 52.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชน ในประเทศไทย พบว่า การพัฒนาระบบการบริหารการกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การพัฒนากลยุทธ์ด้านวิสัยทัศน์มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การบริหารเชิงกลยุทธ์ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การวางแผนกลยุทธ์ ตามลำดับ และการกำหนดกลยุทธ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลประพัตินตามจรรยาบรรณวิชาชีพของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกพิจารณาในรายด้าน พบว่า ระดับการ ประพัตินตามจรรยาบรรณวิชาชีพของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่งอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ระดับมาก 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบ วิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อตนเองค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารสถานศึกษากับการประพัตินตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง โดยสามารถสรุปนำเสนอตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารกับการประพฤติดนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู
กีฬาและครูสามัญ ในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง

บทบาท ผู้บริหาร	จรรยาบรรณวิชาชีพ ของครู					
	จรรยาบรรณต่อ ตนเอง (Y ₁)	จรรยาบรรณต่อ วิชาชีพ (Y ₂)	จรรยาบรรณต่อ ผู้รับบริการ (Y ₃)	จรรยาบรรณต่อผู้ร่วม ประกอบวิชาชีพ (Y ₄)	จรรยาบรรณ ต่อสังคม (Y ₅)	รวม (Y _{tot})
การพัฒนากลยุทธ์ด้าน วิสัยทัศน์ (X ₁)	.468**	.406**	.500**	.390**	.344**	.518**
การวางแผนกลยุทธ์ (X ₂)	.409**	.320**	.380**	.306**	.248**	.408**
การกำหนดกลยุทธ์ (X ₃)	.489**	.384**	.488**	.404**	.345**	.518**
การคำนึงถึงความเป็นปัจเจก บุคคล (X ₄)	.472**	.394**	.503**	.406**	.356**	.523**
การบริหารเชิงกลยุทธ์ (X ₅)	.560**	.456**	.537**	.472**	.396**	.595**
รวม (X_{tot})	.546**	.446**	.548**	.449**	.383**	.583**

พบว่า บทบาทผู้บริหารสถาน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการประพฤติดนตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพครูกีฬาและครูสามัญ ในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($r = 0.583$) ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ทั้งในภาพรวม
และรายคู่ มีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายตามกันทุกคู่ ซึ่งบทบาท
ผู้บริหารสถานศึกษาสัมพันธ์กับจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (Y₃) มากที่สุด ($r = 0.548$) รองลงมาคือ
จรรยาบรรณต่อตนเอง (Y₁) ($r = 0.546$) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ (Y₄) ($r = 0.449$)
จรรยาบรรณต่อตนเอง (Y₂) ($r = 0.446$) ตามลำดับ ส่วนจรรยาบรรณต่อสังคม (Y₅) น้อยที่สุด ($r = 0.383$)

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บทบาทผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง

	การพัฒนา ยุทธศาสตร์ด้าน วิสัยทัศน์ (X ₁)	การวางแผน กลยุทธ์ (X ₂)	การกำหนด ยุทธศาสตร์ (X ₃)	การคำนึงถึง ความเป็น ปัจเจกบุคคล	การบริหาร เชิงกลยุทธ์ (X ₅)	รวม (X _{tot})
การพัฒนา วิสัยทัศน์ (X ₁)	1	.653**	.683**	.696**	.733**	.858**
การวางแผน กลยุทธ์ (X ₂)		1	.628**	.628**	.639**	.829**
การกำหนด กลยุทธ์ (X ₃)			1	.798**	.775**	.887**
การคำนึงถึง ความเป็น ปัจเจกบุคคล (X ₄)				1	.793**	.894**
การบริหาร เชิงกลยุทธ์ (X ₅)					1	.896**

พบว่า บทบาทผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันแต่ละด้านในระดับสูง (r มีค่าระหว่าง .70-.90) ทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกันทุกด้าน ซึ่งบทบาทผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่งสัมพันธ์กับด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ (X_5) มากที่สุด ($r = 0.896$) รองลงมาคือ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (X_4) ($r = 0.894$) ด้านการกำหนดกลยุทธ์ (X_3) ($r = 0.887$) ด้านการพัฒนากลยุทธ์ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) ($r = 0.858$) ตามลำดับ ส่วนด้านการวางแผนกลยุทธ์ (X_2) น้อยที่สุด ($r = 0.829$)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ประพหุคูณตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูกีฬาและครูสามัญ ในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง

	จรรยาบรรณต่อตนเอง (Y_1)	จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (Y_2)	จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (Y_3)	จรรยาบรรณต่อผู้รวมประกอบวิชาชีพ (Y_4)	จรรยาบรรณต่อสังคม (Y_5)	รวม (Y_{tot})
จรรยาบรรณต่อตนเอง(Y_1)	1	.679**	.724**	.589**	.562**	.867**
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ(Y_2)		1	.627**	.510**	.506**	.822**
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ(Y_3)			1	.556**	.535**	.845**
จรรยาบรรณต่อผู้รวมประกอบวิชาชีพ (Y_4)				1	.489**	.787**
จรรยาบรรณต่อสังคม (Y_5)					1	.746**

พบว่า ประพหุคูณตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูกีฬาและครูสามัญ ในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 9 แห่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันแต่ละด้านในระดับสูง (r มีค่าระหว่าง .70-.90) ทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีค่าความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกันทุกด้าน ซึ่งประพหุคูณตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูสัมพันธ์กับด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง (Y_1) มากที่สุด ($r = 0.867$) รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (Y_3) ($r = 0.845$) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (Y_2) ($r = 0.822$) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รวมประกอบวิชาชีพ (Y_4) ($r = 0.787$) ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (Y_5) น้อยที่สุด ($r = 0.746$)

2.สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. การพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อ นั้นต้องดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่าง โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่าและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และผลที่ได้ควรอธิบายให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม หน้าที่ในการดำเนินงานหรือหน้าที่ในการ

จัดการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการบริหาร Drucker กล่าวว่า หน้าที่ในการบริหาร คือ งานที่ผู้บริหาร ผู้จัดการหรือ ผู้นำองค์กร จะต้องทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร มี 4 ประการ คือ 1. การวางแผน (Planning) 2. การจัดองค์กร (Organizing) 3. การอำนวยความสะดวก หรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing) 4. การควบคุม (Controlling) เป็นหน้าที่ในการดูแลการดำเนินงานขององค์กรและการ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรให้มีความสอดคล้องในทุกๆระดับ เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผล บุคลากร ปฏิบัติงานและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ มีระบบ การรายงานผลการปฏิบัติงาน ของบุคลากรใน องค์กรที่ดีเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

2. ระบบการบริการกีฬาเซปักตะกร้อในประเทศไทย มีส่วนสำคัญในการพัฒนาอาชีพจนถึงได้ว่า กีฬาอาชีพเป็นกลไกส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนประเทศ ทั้งด้านการกีฬา ด้านการท่องเที่ยว และด้าน เศรษฐกิจกีฬาอาชีพของไทยในปัจจุบันได้รับกระแสความนิยมอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาอาชีพใน ประเทศทั้งฟุตบอล, วอลเลย์บอล และบาสเกตบอล นอกจากนี้ ยังมีการผลักดันให้ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพรายการใหญ่ระดับโลกประเทศไทยเองก็เช่นกัน ที่ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล และ ภาคเอกชนเริ่มหันมาให้ความสนใจในการยกระดับพัฒนากีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และให้ความสุขแก่สมาชิกในสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะโอกาสที่นักกีฬาไปสร้างผลงานของ ชัยชนะและชื่อเสียงในประเทศต่างๆ และทำให้ผู้คนในประเทศไทยต่างมีความสุขกันถ้วนหน้า

3. ในปัจจุบันประเทศไทย มีกลยุทธ์เพื่อการขับเคลื่อนทิศทางการยุทธศาสตร์ 10 กลยุทธ์ ตาม หลักการของ Tows Matrix ดังนี้

3.1. เสริมสร้างศักยภาพของสถาบันให้มีความเข้มแข็งทางด้านการบริหารการผลิตและ พัฒนาขีด ความสามารถบุคลากรกีฬาตะกร้อเป็นเลิศและอาชีพของประเทศ

3.2. ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตและพัฒนาบุคลากรกีฬาตะกร้อนานาชาติ แบบมีส่วนร่วม

3.3. รวบรวมองค์ความรู้สร้างมาตรฐานสู่การเป็นองค์กรทางวิชาการเพื่อการผลิตและ พัฒนาบุคลากร กีฬาตะกร้อที่ทันสมัยครบวงจรและมีมาตรฐานสากลด้านการฝึกอบรม

3.4. เผยแพร่องค์ความรู้ และผลงานทางวิชาการกีฬาตะกร้อ ในระดับชาติ ผลักดันให้มีการนำไปใช้ ประโยชน์อย่างกว้างขวาง

3.5. สร้างงานวิชาการองค์ความรู้และนวัตกรรมกีฬาตะกร้อเพื่อสนับสนุนกีฬาตะกร้อใน และ ต่างประเทศให้เข้มแข็ง

3.6. สร้างกลไกการประสานเชื่อมโยงให้มีสังคมเครือข่ายองค์กรกีฬาตะกร้อนานาชาติที่ เข้มแข็งแบบมีพันธสัญญา

3.7. ประสานงานใช้ศูนย์ฝึกและสโมสรกีฬาตะกร้อร่วมเสริมสร้างเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และรายได้ แก่ประเทศ

3.8. เสริมสร้างวิชาการ สร้างคุณค่ากีฬาตะกร้อนานาชาติโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระบบ

3.9. สร้างมาตรฐานการบริหารจัดการภายในให้มีธรรมาภิบาลด้วยกลไกการบูรณาการและการเทียบเคียง กับองค์กรทั้งใน และต่างประเทศสู่สถาบันที่ทันสมัย

3.10. แสวงหารายได้ด้วยการบริการวิชาการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป อภิปรายผล

1. การพัฒนาระบบการบริหารที่พาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ด้านการพัฒนากลยุทธ์ด้านวิสัยทัศน์ มีการสร้างคุณค่าพัฒนาระบบกีฬาของมหาวิทยาลัยผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนต้องการเห็นการพัฒนาทางด้านร่างกายที่กระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเห็นแนวทางใหม่ๆในการพัฒนาระบบแข่งขันมีการเสริมสร้างให้ผู้ร่วมงานมีขวัญและกำลังใจเมื่อเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค

2. ด้านการกำหนดกลยุทธ์ผู้บริหารเลือกกลยุทธ์ที่ดีเหมาะสมการกีฬาที่บ่งชี้ (Leading)ผู้บริหารมีนโยบายรับนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาเข้ามาเรียนโดยการสร้างกำลังใจด้วยการให้ทุนมีการวางแผนสร้างทรัพยากรโดยรับผู้ฝึกสอนระดับทีมชาติเข้ามาเป็นผู้ฝึกสอน ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บริหาร ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ฝึกสอนได้พัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างเต็มความสามารถมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนได้แสดงความคิดเห็นในการทำงานอย่างเต็มที่ และด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ผู้ฝึกสอนของต้องคำนึงถึงสภาพของผู้เล่น เพื่อผ่อนคลายและการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและขณะฝึกซ้อมต้องคำนึงถึงการสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยเอกชนผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูพัฒนาแผนงานของตนจนนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ผู้ฝึกสอนของ ต้องวางระบบการฝึก ทักษะในการเล่นทีมให้ดี ต้องวางระบบการฝึกซ้อมที่เป็นระบบทางด้านสมรรถภาพความแข็งแรง ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว ความอดทน ความอ่อนตัวกำลังระบบไหลเวียนเลือด

3. ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการประพฤติตนตามหลักศีลธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพครูประพฤติตนเหมาะสมกับความเป็นครูที่ดี ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามขนบประเพณี ปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วยความ หุ่่มเท อดทน และรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมายด้วยกระตือรือร้น ศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ครูรักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ครูชื่นชม ศรัทธาและภูมิใจในการประกอบอาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริตตามกฎ ระเบียบและแบบแผน อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ ใช้หลักวิชาชีพที่ถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู ให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้ที่มีผลงานในวิชาชีพ ให้สาธารณชนรับรู้ อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ และเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ครูยอมรับผลงานของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพอย่างมีเหตุผล ยอมรับการเชิดชูเกียรติผู้ร่วมประกอบวิชาชีพที่มีผลงานทางวิชาการเสนอให้สาธารณชนรับรู้ ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ร่วมใจกันสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ให้ความ

ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ร่วมพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กรวิชาชีพ และยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพเพื่อการพัฒนาตนเอง และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ด้านการพัฒนากลยุทธ์ด้านวิสัยทัศน์ มีการสร้างคุณค่าพัฒนาระบบกีฬาของมหาวิทยาลัยผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนต้องการเห็นการพัฒนาทางด้านร่างกายที่กระตุ้นให้ผู้ร่วมงานเห็นแนวทางใหม่ๆในการพัฒนาระบบแข่งขันมีการเสริมสร้างให้ผู้ร่วมงานมีขวัญและกำลังใจเมื่อเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค สอดคล้องกับผลงานวิจัยของซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกิต หงษ์แสนยธรรม (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬา จังหวัด ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัดประกอบด้วยโครงสร้างด้านการ วางแผนการวางแผนการกำหนดกลยุทธ์การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและการประเมินกลยุทธ์

2. ระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อ คือ การรวบรวมบุคลากร วัสดุ เทคโนโลยี และแหล่งการเงินที่ต้อง ใช้เพื่อให้องค์กรกีฬาบรรลุเป้าหมายได้ ผู้บริหารอาจเป็นในรูปของบุคคล หรือคณะกรรมการมีหน้าที่รวบรวมทรัพยากร บุคลากร เงิน และเครื่องมือที่จะใช้ในการทำงานและทำงานให้บรรลุเป้าหมาย “ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดงาน และสั่งการในปัจจุบัน ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล และภาคเอกชนเริ่มหันมาให้ความสนใจในการยกระดับพัฒนากีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และให้ความสุขแก่สมาชิกในสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะโอกาสที่นักกีฬาไปสร้างผลงานของชัยชนะและชื่อเสียงในประเทศต่างๆ และ สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ กันสิงห์ (2552) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยพบว่า ด้านการจัดองค์กร ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการรายงานผล ส่งผลต่อระบบการบริหารและการพัฒนาองค์กร

3. ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพระบบการบริหารกีฬาเซปักตะกร้อของมหาวิทยาลัยเอกชน ในประเทศไทย จากในปัจจุบัน ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล และภาคเอกชนเริ่มหันมาให้ความสนใจในการยกระดับพัฒนากีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพราะกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และให้ความสุขแก่สมาชิกในสังคมและครอบครัว โดยเฉพาะโอกาสที่นักกีฬาไปสร้างผลงานของชัยชนะ ขณะเดียวกันกีฬายังเป็นธุรกิจที่รัฐบาลและผู้ประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมสนับสนุนจนนำไปสู่การขับเคลื่อนเพื่อต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามนโยบายของรัฐบาลในทุกสมัยที่ผ่านมา โดยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกียรติวัฒน์ วัชฎากาญจน์ (2560) ที่เสนอว่า การเสริมสร้างประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมระดับภูมิภาค รวมทั้งการพัฒนาบัณฑิตศึกษาที่มีคุณภาพสูงและมีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเซปักตะกร้อนั้น ซึ่งพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านทักษะ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้มีการบริหารที่ดีในการพัฒนาระบบกีฬาเซปักตะกร้อมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. เมื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานกีฬาเซปักตะกร้อแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยเอกชน ควรที่จะให้บุคลากรและผู้ส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ที่สำคัญ ควรให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำรูปแบบไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนปฏิบัติงาน โครงการ ในการบริหารงานกีฬา ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนากีฬาต่อไป

2. ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองตามรูปแบบ และวิธีการที่ได้กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการบริหารงานกีฬาแบบยั่งยืน อันเป็นประโยชน์สูงสุด ในการบริหารงานในองค์กรให้มีคุณภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจควรมีการศึกษาวิจัยการติดตามการใช้รูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของสถาบันการพลศึกษาหรือของสถาบันอื่นๆ เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการบริหารพัฒนาองค์กรต่อไปในอนาคต

2. งานวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปปรับใช้กับการศึกษาไปยังกีฬาประเภทอื่น อาทิ ฟุตบอล วอลเลย์บอล มวยไทย มวยสากลสมัครเล่น ซึ่งจะมีบริบทบางประการที่แตกต่างกันน่าจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษาสถาบันการพลศึกษา. ดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กมล ตันกิมหงษ์. (2552). วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อ. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา.110 (10) : 2-3.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย .5 (1), 7-19.
- ประกิต หงส์แสนยาธรรม. (2559). วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด. ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
- ไพฑูรย์ กันสิงห์. (2552). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัย. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัชนี ขวัญบุญจัน และศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2558). อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังสฤษฎ์ บุญชะลอ. (2556). การฝึกกีฬาเซปักตะกร้อ. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

วิทเวช วงศ์โพม.(2556).รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการปฏิบัติทักษะทางพลศึกษา ที่มีความซับซ้อนสำหรับ

นักศึกษาสถาบันการพลศึกษา.ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.บัณฑิตวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สนธยา สีละมาต. (2547).หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

National Association for Sport and Physical Education [NASPE] (2011). **Active Start: A**

Statement of Physical Activity Guidelines for Children from Birth to Age 5

(2nd ed.). Reston, VA: NASPE.